

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 15.01.2024թ. թիվ 2417749278 և 2417749301 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<13>> 02 2024թ. 24-5 1419

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Արթուր Հակոբյանի ՄԴ/11708-24 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Նորք-Մարաշ 13 փողոց 13 տան բնակիչ Արթուր Հակոբյանը դիմումով խնդրել է վերանայել վարչական տույժ նշանակելու մասին 15.01.2024թ. թիվ 2417749278 և 2417749301 որոշումները՝ նշելով, որ իր գործողություններում բացակայել են իրավախախտումները:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտերը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հադվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական փյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, փյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ այդ փյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Ճանապարհային ոստիկանության Ճանապարհային երթևեկության կազմակերպման հսկողության բաժնի 09.02.2024թ. տեղեկանքի համաձայն, Երևան քաղաքի Աբովյան-Պուշկին փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ իրավախախտումն արձանագրված վայրում, ՀՀ կառավարության 26.10.2006թ. թիվ 1699-Ն որոշման պահանջներին համապատասխան, երթևեկության մասնակիցներին տեսանելի վայրում տեղադրված է 3.27՝ <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշան, որը առկա են եղել 30.12.2023թ. դրությամբ:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման համաձայն՝ 3.27 «Կանգառն արգելվում է» ճանապարհային նշանն **արգելում է** տրանսպորտային միջոցների կանգառն ու կայանումը, նշանի

ազդեցությունը տարածվում է ճանապարհի միայն այն կողմի վրա, որտեղ այն տեղադրված է, **ինչպես նաև տեղադրման տեղից մինչև դրանից հետո գտնվող մոտակա խաչմերուկը**: Նշանի ազդեցությունը չի ընդհատվում հետադարձի և բաժանարար գոտու խզման, ինչպես նաև ճանապարհին մերձակա տարածքներից ելքի և դաշտային, անտառային և այլ երկրորդական ճանապարհների հատման (հարման) տեղերում, եթե դրանցից առաջ համապատասխան նշաններ տեղադրված չեն:

Վարչական վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուի տրանսպորտային միջոցը 30.12.2023թ. ժամը 19⁵⁵-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Արուսյան-Պուշկին փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ 3.27՝ <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշանի ազդման գոտում, ինչի հիմքով էլ կայացվել է թիվ 2417749278 որոշումը:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից ճանապարհային նշանների կամ ճանապարհային գծանշումների պահանջները չկատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով:

Ինչ վերաբերվում է թիվ 2417749301 որոշմանը, ապա ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցը տեղակայել թույլատրվում է երթևեկելի մասի **եզրին զուգահեռ մեկ շարքով**՝ բացառությամբ այն տեղերի /երթևեկելի մասի տեղային լայնացում/, որտեղ գծանշմամբ թույլատրված են տրանսպորտային միջոցների դասավորման այլ ձևեր:

Թիվ 2417749301 որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուն իր տրանսպորտային միջոցը 30.12.2023թ. ժամը 20⁰⁵-ին տեղակայել է Երևան քաղաքի Սայաթ-Նովա-Ավագ Պետրոսյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ երթևեկելի մասի եզրին ոչ զուգահեռ՝ խախտելով վերը նշված նորմի պահանջը:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից կանգառի և (կամ) կայանման կանոնները խախտելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառում՝ 0.5 միավոր:

Այսպիսով, վարչական վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումներն իրավաչափ են և օրինական հետևաբար վերջինիս պնդումները չեն կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշումների անվավերության պատճառ հանդիսանալ:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 15.01.2024թ. թիվ 2417749278 և 2417749301 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արթուր Հակոբյանին:

